

Merk-waardig

Om te overleven moet een bedrijf zich blijven ontwikkelen. Dat kan in de vorm van innovatie, maar vaak ook in de vorm van productdifferentiatie. Kan een bedrijf een nieuw afwijkend product zomaar onder de eigen merknaam op de markt brengen?

Tekst: Theo-Willem van Leeuwen van merkenbureau Abcor uit Leiden.
Foto: Hedske Vochtelo

Werken & Varia

Red Bull vs The Bulldog

The Bulldog is waarschijnlijk Nederlands meest bekende coffeeshop. Sinds de start in 1975 is het bedrijf uitgegroeid tot een grote internationale keten. Naast de bekende coffeeshop zijn er ook: hotels, cafés, vloeitjes en veel merchandising producten. Als in navolging van Red Bull The Bulldog ook energydrinks gaat verkopen, start er een ruim tien jaar lange juridische strijd. Het Europese Hof heeft begin februari haar oordeel moeten geven over de vraag of The Bulldog een geldige reden heeft om een energydrink onder haar eigen naam op de markt te brengen.

Red Bull heeft op 11 juli 1983 haar merk geregistreerd in de Benelux voor niet-alcoholische dranken. Slechts drie dagen later registreert The Bulldog haar beroemde logo o.a. ook voor niet-alcoholische dranken. Een aantal jaren later (1987) lanceert Red Bull haar energydrink tijdens de Grand Prix van Monaco. Pas in 1997 volgt de introductie in de Benelux. Mede door het grote verkoopsucces, besluit The Bulldog twee jaar later haar eigen energydrink op de markt te brengen. In 2003 start Red Bull haar actie tegen The Bulldog. Omdat het element Bull voorkomt in het merk van The Bulldog, zou de consument kunnen denken dat er een relatie is met Red Bull. De rechtbank is het hier niet meer eens (in 2007). Die stelt dat de merken te weinig met elkaar overeenstemmen. Red Bull krijgt drie jaar later grotendeels gelijk bij het Hof in Amsterdam. Red Bull is een bekend merk. Het

element Bull is meer onderscheidend dan Red (kleur van de drank). Het woord Bull komt ook voor in het merk The Bulldog, waardoor het publiek toch een verband kan leggen. De eigenaar van The Bulldog heeft in een interview gezegd 'een graantje mee te willen pikken van de miljardenomzet van Red Bull'. Voor het Hof is dit aanhaken bij de aantrekkingskracht, de reputatie en het prestige van dat bekende merk, zonder hiervoor een financiële vergoeding te betalen. Gevolg: inbreuk. The Bulldog weert zich kranig en

stelt dat zij een geldige reden heeft voor dit merkgebruik. Sinds 1975 worden onder het merk, te goeder trouw, allerlei diensten en producten aangeboden. Het is dan logisch om een energydrink (een assortimentsuitbreiding) ook onder dit merk op de markt te brengen. Het Hof schuift dit argument aan de kant, een geldige reden bestaat alleen als je echt niet anders kan. Als de vraag gesteld wordt aan de Hoge Raad, verwijst die de zaak door naar het Europese Hof. Die stelt dat 'een geldige reden' inderdaad wel iets meer omvat.

Als een bedrijf (The Bulldog) een naam al jaren te goeder trouw gebruikt en in het kader van assortimentsuitbreiding een nieuw product op de markt brengt, dan kan dit tot gevolgen hebben, dat de houder van een overeenstemmend bekend merk (Red Bull) zich hier niet tegen kan verzetten. Van belang is dan wel de relatie tussen de producten en de bekendheid van het merk etc. De zaak gaat nu terug naar de Nederlandse rechter om dit te beoordelen. Grote kans dat The Bulldog dan alsnog gelijk krijgt. ■

Nooit gedacht, toch gekregen Werkloos geworden, maar in deze crisistijd toch weer een baan weten te vinden? Het kan. Lezers vertellen over hun onverwachte geluk.

Keer op keer ontslagen, maar moed gehouden

Als er één werknemer ongelooflijk lang de dupe is geworden van de hardnekkige crisis, dan is Sheila Butselaar het wel. Ze bleef maar ontslagen worden. In 2008 voor het eerst, na 27 dienstjaren bij verschillende bedrijven. Gelukkig was de crisis nog niet echt voelbaar en dus vond ze ondanks haar 'hoge' leeftijd van 45 toch snel een baan. Maar het zat niet mee. Na een jaar begon ook bij dit bedrijf in woninginrichting de crisis voelbaar te worden en moesten alle contractanten er uit. Weer stond zij op straat. Toch had ze hoop weer snel een baan te vinden. Een grote illusie. Vele sollicitatiebrieven, bezoeken aan banenmarkten en netwerken leverden niets op. Uiteindelijk vond ze dan toch nog via haar netwerk in 2011 een baan. Het

Profiel

Naam: Sheila Butselaar
Opleiding: mavo / meao
Laatstvervulde beroep: goudinkoopster
Zonder werk: met tussenpozen van 2008-oktober 2013
Nieuwe baan: receptiöniste/adm. medewerkster

geluk duurde niet lang: ook hier kreeg zij na een half jaar te horen dat er wegens bezuinigingen voor haar geen plek meer was. Mevrouw Butselaar moest dus weer aan de bak met het schrijven van brieven en de hele mik-

mak daar omheen. Omdat ze het thuis zitten zat was, is zij in 2012 gaan werken in een lunchroom in Amsterdam. „Gewoon om bezig te zijn. Dit was namelijk maar acht uurtjes per week en qua salaris zette het geen zoden aan de dijk.“ Tussendoor heeft ze nog een baan gehad voor 4 maanden om onder de pannen te zijn. Uiteindelijk werd ze juni vorig jaar benaderd om als goudinkoopster in een winkel te gaan werken. „Ik heb daarvoor nog een opleiding gevolgd, maar helaas ging dit bedrijf in september failliet. En daar zat ik weer zonder werk. Bijna 50 jaar en voor de meeste bedrijven te oud dus en te duur. Ook mijn uitkering zou stoppen in december 2013 en in aanmerking komen

voor een bijstandsuitkering was niet aan de orde, eigen huis, auto en een spaarpotje! Maar toch bleef ik moed houden ik dacht er moet toch ergens een bedrijf zijn dat mij nog een kans geeft.“ Dat bedrijf was er. Van uitzendbureau Doorstroom kreeg ze een telefoontje dat ze op 7 oktober bij het bedrijf Nuscience in Utrecht, producent van mengvoeders, op gesprek kon komen, voor de functie van receptiöniste en administratief medewerkster. Een baan voor 40 uur, terwijl ze eigenlijk part-time werk zocht. „Het gesprek in Utrecht duurde een half uurtje en voelde goed. Toen ik in mijn auto zat naar huis, werd ik al gebeld door het uitzendbureau dat ik de volgende dag mocht beginnen. Wat was ik blij. Ik heb zitten huilen! Ik

werk hier nu inmiddels ruim vier maanden en ondanks het feit dat ik qua salaris een hoop heb moeten inleveren, ik ga om circa 7.15 's morgen de deur uit om files te ontwijken en ben pas 's avonds om 18.30 uur thuis, ben ik dolgelukkig dat Nuscience mij een kans heeft gegeven. Er is een behoorlijk last van mijn schoulers gevallen qua financiële onzekerheid. Ik begin aan het ritme van de lange dagen te wennen en als het werk leuk is, dan is het al helemaal niet erg! Mijn motto is: blij positief en optimistisch want eens, eens komt er een baan op je pad. Natuurlijk moet je wel wat concessies doen, want in deze tijd hebben we niks te eisen of te willen, stel je eisen een beetje bij en het komt goed.“